

Arrest

nr. 176 667 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 15 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VERDIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker diende op 12 mei 2015 een asielaanvraag in. Op 15 augustus 2015 en 24 mei 2016 werd verzoeker gehoord voor het Commissariaat-generaal. Op 15 juni 2016 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de minderheidsgroep Gabooye. Volgens uw verklaringen werd u in het district Balcad geboren. U was twee jaar oud toen daar oorlog uitbrak en u met uw moeder, broers en zus naar uw tante in Guri Ceel vluchtte. Uw vader verdween in het oorlogsgeweld. Uw moeder baatte in Guri Ceel een theehuisje uit. Toen u op een dag aan het voetballen was met uw neefjes in Guri Ceel en er gevechten losbarstten tussen Al Shabaab en Ahlu

Sunna Waljama'a, vluchtte u met uw twee neefjes, tante en oom naar het vluchtelingenkamp Aw-barre in het noordoosten van Ethiopië. U was toen ongeveer 7 jaar oud. U hebt nooit meer iets vernomen van uw moeder, broers en zus. Uw tante behandelde u slecht in Aw-Barre. Ze heeft u nooit als vluchteling geregistreerd in het kamp waardoor u er niet naar school kon gaan. U werkte als schoenenpoetser maar u moest steeds geld afgeven aan uw tante. U wilde een beter leven opbouwen en na een jaar besloot u te vertrekken uit Aw-barre. In Addis Abeba werd u evenwel gearresteerd door de Ethiopische politie omdat u niet in het bezit was van geldige verblijfsdocumenten. Na een jaar te hebben vastgezeten, werd u vrijgelaten. U ontmoette een Somalische man die u wilde meenemen naar Soedan. Op de grens tussen Ethiopië en Soedan werd u opnieuw gearresteerd door gewapende mannen omdat u geen documenten op zak had. U werd opgesloten in een huis waar verschillende Somaliërs vastzaten. Na vier maanden kon u samen met anderen ontsnappen. U kwam een Soedanese Arabier tegen die zei dat hij werk had voor u. U werkte voor hem als geitenhoeder. Aanvankelijk gaf hij u wat geld en eten maar dat veranderde gauw. Op een avond confronteerde u hem met zijn wangedrag. U werd met een brandende stok in uw maag geslagen. Na dit incident en na zes maanden voor de man te hebben gewerkt, bent u weggelopen. U kwam zes Somalische jongens tegen die onderweg waren naar Libië, ze zeiden dat ze u zouden helpen en dat u hen moest volgen. Midden in de Sahara eiste de smokkelaar 2.400 dollar van jullie. U legde uit dat u geen geld had waarop u werd vastgezet. U werd ziek in de Sahara, u kreeg een huidaandoening en u moest water met diesel drinken. Omdat duidelijk werd dat u toch geen geld zou kunnen betalen, stuurde de smokkelaar u uiteindelijk na een jaar à anderhalf jaar naar een plaats in Libië van waar de boot naar Italië zou vertrekken. Daar kwam u in contact met een jongedame die ook naar Europa zou reizen en uw verdere reis zou financieren. Jullie reisden samen via Italië en Duitsland naar België, waar u op 12 mei 2015 een asielaanvraag indiende. Bij een terugkeer naar Somalië vreest u gerekruteerd te worden door Al Shabaab. U hebt onderweg verhalen gehoord van Somaliërs die dat hebben meegemaakt.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een medisch attest neer waarin wordt aangegeven dat u littekens hebt, die u – volgens uw verklaringen – hebt opgelopen toen u werd aangevallen door de Soedanees die u niet wilde betalen voor uw gepresteerde werk. Tijdens het eerste gehoor toonde u verder op uw gsm een foto van u en andere asielzoekers op de boot die voer tussen Libië en Italië en een foto van de huidaandoening die u hebt opgelopen in Libië.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.2, p.19-20 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.12-13 en 18), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw

voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat u op 12 mei 2015 voor de Belgische asielinstellingen verklaarde geboren te zijn op 10 januari 2002 en aldus 13 jaar oud te zijn. Op basis van het in opdracht van de dienst Voogdij uitgevoerde medisch onderzoek door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie, is besloten dat u op 2 juni 2015 een leeftijd had van ongeveer 17 jaar met een standaarddeviatie van 1 jaar en dat u aldus ouder was dan de opgegeven leeftijd. In overeenstemming met bovenstaande elementen veranderde de dienst Voogdij uw geboortedatum naar 2 juni 1999. Op het CGVS hield u vast aan uw 13-jarige leeftijd bij aankomst hier (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.7). Wanneer stap voor stap werd overlopen waar u allemaal hebt verbleven vóór uw aankomst in België, stelde u vooreerst dat u twee jaar oud was toen u bent vertrokken uit Balcad (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.5 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.3). Vervolgens zou u vier of vijf jaar in Guri Ceel hebben gewoond (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.6 en 14 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.4). Hierna hebt u één jaar in het vluchtelingenkamp Aw-Barre verbleven en één jaar in de gevangenis in Addis Abeba (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.8, 14 en 17 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.4). Verder hebt u 4 maanden vastgezet in Soedan en hebt u er zes maanden gewerkt voor een Soedanese Arabier (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14 en 24 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.5-6). U zat voorts een jaar à anderhalf jaar vast in de Sahara (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.6). Na uw vrijlating reisde u naar Libië waar u drie à vier weken op de boot wachtte die u naar Italië zou voeren (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.5 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.7). Ten slotte was u nog ongeveer een week in Italië en een week in Duitsland alvorens in België aan te komen (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.7). Hieruit afgeleid zou u ongeveer 12 jaar geweest zijn bij aankomst in België, wat min of meer overeenstemt met de door u verklaarde 13 jaar, maar geenszins te rijmen valt met uw vastgestelde 16-jarige leeftijd op het moment dat u uw asielaanvraag indiende. Deze incoherentie maakt dat u het Commissariaat-generaal geen volledig zicht biedt op uw levenssituatie voor uw aankomst hier en dat de door u vooropgestelde leeftijd van 7 jaar op het moment van uw vertrek uit Somalië (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.3-4 en p.7), in twijfel wordt getrokken. U hierop gewezen tijdens het tweede gehoor dat werd georganiseerd, repliceerde u echter dat u niets wilt wijzigen aan uw verklaringen (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.7).

Verder dient er gewezen te worden op uw gebrekkige kennis van het Somalische clansysteem. Zo stelde u dat u behoort tot de minderheidsgroep Gabooye (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.9-10). Tijdens het eerste gehoor gevraagd of de Gabooye bekend zijn voor iets speciaals, antwoordde u het echt niet te weten daar u niet bent opgevoed door uw eigen clanleden (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.10). U erop wijzend dat u toch bent opgevoed door uw moeder die ook tot de Gabooye behoort (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.9-10), antwoordde u positief en voegde u daar nietszeggend aan toe dat uw moeder theebezorgster was (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.10). Later tijdens dat gehoor gevraagd of de Gabooye worden gerespecteerd in Somalië, stelde u dat hun situatie gewoon normaal is (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.16). Gevraagd of er iets speciaals te vertellen valt over de Gabooye, antwoordde u opnieuw dat hun situatie 'gewoon normaal' is (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.16). U verklaarde een gelukkige jeugd te hebben gehad in Guri Ceel (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.6). Tijdens het tweede gehoor stelde u echter spontaan dat de Gabooye worden gediscrimineerd en dat ook u dat hebt ondervonden, behorende tot deze minderheidsgroep (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.10-11). U meende dat de mensen die naar uw moeder haar theeshop kwamen, niet altijd betaalden omdat ze tot de Gabooye behoort en dat jullie hierdoor niet altijd konden eten (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.11). Gevraagd waarom u dat niet hebt vermeld tijdens het eerste gehoor, repliceerde u dat u die kans niet werd gegeven maar dat u het wel wilde vertellen (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.15). U erop wijzend dat u eerder wel werd gevraagd of de Gabooye worden gerespecteerd en dat u toen had gezegd dat dat het geval is, dat hun situatie normaal is, kwam u niet verder dan te herhalen dat de Gabooye niet worden gerespecteerd en dat ze niets waard worden geacht (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.15). Dat u vooreerst stilzwijgt over de discriminatie die de Gabooye in Somalië ondervinden, zelfs wanneer u expliciet werd gevraagd of ze worden gerespecteerd (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.10 en 16), om vervolgens het roer om

te gooien en de nadruk te leggen op de benadeelde positie van deze minderheidsgroep waartoe u zou behoren (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.10-11 en 15), roept ernstige vragen op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ter zake dient er nog opgemerkt te worden dat u geenszins kon vertellen door welke clans u zou zijn gediscrimineerd (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.10).

Voorts gevraagd naar de grote clans die in Somalië wonen, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.11). Gevraagd naar de clans van de Somaliërs met wie u contact had, repliceerde u dat jullie niet dat punt bereikten dat er echt naar clans werd gevraagd (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.11). Gevraagd of u de Hawiye kent, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.11). Gevraagd of u de clan Darod kent, stelde u dat u te jong was toen u nog in Somalië woonde om het clansysteem te begrijpen en verklaarde u noch van Darod, noch van Hawiye te hebben gehoord (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.11). Ook van de meerderheidsclans Dir en Digil en Merifle bleek u nog nooit te hebben gehoord (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.15 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.15). Gevraagd naar de clan van het Somalisch meisje dat u in Libië heeft geholpen, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.18). Gevraagd of u in Soedan Somaliërs hebt leren kennen die u vertelden van waar ze kwamen, wat hun clan was enz., kwam u niet verder dan te stellen dat ze Somaliërs waren en dat ze Somali spraken (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.24). Tijdens het tweede gehoor gevraagd of u in het vluchtelingenkamp Aw-Barre mensen tegenkwam van andere clans dan de uwe, antwoordde u dat u daar veel mensen hebt ontmoet maar dat u niet naar hun clan hebt gevraagd (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.8). Ook van de Somaliërs die u onderweg zouden hebben geholpen, kon u de clan(s) niet geven (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.10), wat ernstige vragen oproept. De maatschappij in Somalië wordt immers georganiseerd volgens het clansysteem en dit systeem is uitermate belangrijk voor de machtsverdeling binnen het land (zie informatie in het administratieve dossier). Uw gebrek aan kennis wat betreft de meerderheidsclans in Somalië en de vaststelling dat u van niemand die u hebt ontmoet vóór uw aankomst in België de clan kon noemen, doen dan ook vragen rijzen bij uw beweerde herkomst uit Somalië. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat wanneer u werd gevraagd wat 'Hamar' betekent, zijnde de lokale benaming voor de hoofdstad Mogadishu, u antwoordde dat u Reer Hamar bent (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.15). Gevraagd wat u daarmee bedoelt, repliceerde u dat iedereen die van Somalië komt, Reer Hamar wordt genoemd (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.15). Uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, blijkt evenwel dat de Reer Hamar, ook gekend als Benadiri, een minderheidsgroep is in Somalië, afkomstig uit Mogadishu.

Verder dient erop gewezen te worden dat u nog nooit gehoord bleek te hebben van Galgaduud of Dusa Mareb, de provincie en het district waarin Guri Ceel is gelegen (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14-15). U kon voorts niet vertellen wat Abudwaq en El Bur zijn, naburige districten van Dusa Mareb, en u hebt evenmin gehoord van Ceel Dheere, een naburige stad van Guri Ceel (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.11). Gevraagd wat Belet Weyne u zegt, eveneens een naburig district van Dusa Mareb en de gelijknamige stad, kwam u niet verder dan te stellen dat u die naam in België hebt gehoord en dat er mensen zijn die hun interviews over Belet Weyne aan het voorbereiden waren (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.11). Ook over Mogadishu had u overigens pas in België voor het eerst horen spreken (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.10). De Shabelle en de Juba kende u niet, nochtans de twee belangrijkste rivieren in Somalië (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14-15). Verder stelde u dat er een rivier stroomt door Guri Ceel (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.22), wat wordt tegengesproken door de kaart die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. Gevraagd van waar in Somalië de vluchtelingen in Aw-Barre afkomstig waren, stelde u dat ze van verschillende plaatsen in Somalië kwamen maar u kon niet vertellen van welke plaatsen (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.8-9). Gevraagd welke plaatsen in Guri Ceel u zou laten zien aan bezoekers, antwoordde u niets meer te weten (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.6). Gevraagd te vertellen waar uw woning was gelegen, hoe de omgeving eruit zag, repliceerde u dat er niets in de buurt was behalve gewone normale huizen (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.6). U gevraagd eender wat te vertellen over Guri Ceel, wat u zich maar kon herinneren, kwam u niet verder dan te stellen dat uw moeder een restaurantje had in Guri Ceel, niet ver van uw huis (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.6-7). Het CGVS houdt rekening met uw jonge leeftijd en verwacht niet dat u beschikt over een gedetailleerde geografische kennis, maar uw onwetendheid en uitermate beknopte verklaringen, roepen wel ernstige vragen op. Te meer daar u het Commissariaat-generaal wel kon vertellen dat u vanuit Aw-Barre de in Somaliland gelegen steden Borama en Gebiley zou hebben bezocht (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.13-14), terwijl u niets afwist over Guri Ceel, van waar u – volgens uw verklaringen – een jaar eerder was vertrokken. Ter zake dient er nog opgemerkt te worden dat wanneer u werd gevraagd of u onderweg van Borama naar Gebiley nog andere plaatsen tegenkwam, u verklaarde dat er kleine dorpen liggen aan de grens met Hargeisa om daarna te vragen wat Hargeisa is (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.14). U erop wijzend

dat ú Hargeisa – de hoofdstad van Somaliland – hebt genoemd, antwoordde u naast de kwestie dat als je van Aw-Barre naar Borama gaat, de winkels naast de grens zijn gelegen (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.14). Gevraagd of u Hargeisa kent, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.14). Gevraagd waarom u dan begon over Hargeisa, stelde u Hargeisa niet te hebben genoemd (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.14). Uw ontwijkende antwoorden doen vermoeden dat u informatie achterhoudt voor het CGVS.

Voorts stelt het Commissariaat-generaal vragen bij de door u beschreven situatie na uw vlucht uit Somalië. Zo zegt u Guri Ceel te hebben verlaten samen met uw tante, uw oom en hun twee kinderen en uw moeder, broers en zus te hebben achtergelaten in Somalië (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.3-4 en p.6 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.17). U weet niet waar uw moeder woont en of ze nog in leven is (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.18 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.3). Volgens uw verklaringen hebt u uw moeder nooit meer gehoord nadat u naar Ethiopië was gevlucht (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.18). U stelde dat u de kans niet had om contact op te nemen met haar daar uw tante u meestal sloeg als u naar uw moeder vroeg (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.18). Gevraagd waarom uw tante zo reageerde als u naar uw moeder vroeg, stelde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.19). U meende dat de relatie tussen uw moeder en tante voor zover u wist, normaal was (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.19). Gevraagd of uw tante nog contact had met uw moeder, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.19). U stelde niet te weten hoe u uw moeder zou kunnen bereiken (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.19). Het roept vragen op dat uw tante u geen informatie zou hebben willen geven over uw moeder en dat u bovendien geen uitleg kan geven voor het gedrag van uw tante.

Voorts verklaarde u dat uw tante u mishandelde, dat u haar het geld moest afgeven dat u verdiende met schoenen te poetsen, dat ze u sloeg en onderdrukte (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.8 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.4). U stelde dat uw tante, haar man en hun twee kinderen wel werden geregistreerd als vluchtelingen in Aw-Barre maar dat u zich niet mocht laten registreren van uw tante (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.8). Tijdens het tweede gehoor gevraagd waarom uw tante u niet wilde laten registreren in het vluchtelingenkamp, repliceerde u dat u niet aanwezig was op het moment dat de mensen werden geregistreerd, dat u aan het wandelen was en dat u later begreep dat u niet geregistreerd was toen uw tante geld en eten kreeg (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.4). Gevraagd of er daarna nog mogelijkheden waren om u te laten registreren in het kamp, stelde u dat u zich niet alleen kon laten registreren en dat uw tante weigerde u te laten registreren (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.16). Gevraagd waarom ze dat weigerde, antwoordde u het niet te weten. U voegde daar aan toe dat u het wel vroeg aan uw tante maar dat ze telkens opnieuw begon te roepen en dan zei "Wie ben jij, wat zal jij aan mij geven als ik u registreer?" (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.17). Uw verklaringen zijn evenwel zeer bedenkelijk. Uit de informatie die aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er heel vaak een transitkamp is waar vluchtelingen enkele dagen blijven in afwachting van hun definitieve inschrijving. De voedselbedeling hangt bovendien samen met de registratie van de vluchtelingen, wat maakt dat het weinig aannemelijk is dat uw tante u niet zou hebben laten registreren daar ze er zelf voordeel uit zou kunnen halen. Bovendien stemt de door u beschreven houding van uw tante niet overeen met uw verklaring samen met uw moeder, broers en zus bij uw tante en haar kinderen te zijn gaan wonen in Guri Ceel nadat jullie Balcad moesten verlaten (gehoorverslag 17/08/2015, p.3-4 en p.6). Dat uw tante plots niet meer naar u zou omkijken en u zelfs zou mishandelen, is dan ook bedenkelijk. Uw verklaringen roepen vragen bij uw verblijf als zijnde Somalische vluchteling in het Aw-Barre kamp in Ethiopië.

Ook het verloop van uw verdere reisroute roept overigens vragen op. Zo zou u na uw vrijlating uit de gevangenis in Addis Abeba een Somalische man zijn tegengekomen die u kleren en schoenen gaf en u meenam naar Soedan (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.4-5). Hierbij dient de vraag gesteld te worden waarom deze man zich zonder tegenprestatie zou ontfemen over u. Wanneer u later was weggelopen van de Soedanese Arabier voor wie u – volgens uw verklaringen - zes maanden had gewerkt als geitenhoeder, kwam u zes jongens tegen die op weg waren naar Libië en zeiden dat u zich moest aansluiten bij hen en dat ze u zouden helpen (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4). U stelde dat ze lang moesten onderhandelen met de chauffeur en veel geld moest betalen voor u (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.16). Ook hier roept het vragen op dat deze jongens die u geenszins kende, u onder hun hoede zouden nemen en alles voor u zouden regelen. Wat betreft uw vasthouding in de Sahara, verklaarde u dat u na een jaar à anderhalf jaar uiteindelijk zonder te hebben betaald, werd vrijgelaten door de smokkelaar die u met de auto naar een centrum stuurde van waar de boot naar Italië zou vertrekken (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4, p.14 en p.18). Gevraagd waarom u niet moest

betalen, antwoordde u dat u er slecht aan toe was in de Sahara, dat het niet lang had geduurd of u was overleden en dat hij misschien medelijden had met u (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.18). Het is echter bedenkelijk dat de smokkelaar die u meer dan een jaar onder erbarmelijke omstandigheden zou hebben vastgehouden, plots medelijden zou krijgen met u en er zelfs voor zou hebben gezorgd dat u zonder verdere problemen de plaats kon bereiken van waar u naar Italië zou kunnen reizen. Vervolgens verklaarde u zonder te betalen met de boot naar Italië te zijn gevaren (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4 en p.18 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.16). U beweerde dat er niet zoveel volk zat op de boot en dat ze daarom vijftig mensen die in dat centrum aan het wachten waren, op de boot hebben gezet en dat jullie daarom niets moesten betalen (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.16). Ook deze bewering, dat vijftig mensen geen geld moesten betalen aan de smokkelaar(s), is weinig aannemelijk. Verder stelde u dat u in het centrum in Libië een Somalisch meisje had ontmoet en dat zij uw verdere reisweg van Italië naar België heeft gefinancierd (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4-5 en p. 18 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.16). Dat u tijdens uw reis naar Europa nooit geld zou hebben moeten betalen en dat u steeds opnieuw werd geholpen door barmhartige personen, zet verder vraagtekens bij uw asielrelaas en doet vermoeden dat u de werkelijke omstandigheden van uw reis verborgen wilt houden. Ter zake dient er nog opgemerkt te worden dat u tijdens uw eerste gehoor verklaarde dat u na aankomst in Italië werd ingedeeld bij de groep van personen die ziek waren, waar het Somalisch meisje dat u had geholpen, werd ingedeeld bij de groep van gezonde personen maar dat jullie na een tijdje weer bij elkaar terechtkwamen (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4). Tijdens het tweede gehoor verklaarde u echter dat u samen met het meisje bij de groep van de zieken werd ingedeeld aangezien zij door u ook was ziek geworden (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.16). Deze incoherentie bevestigt bovenstaande vermoeden dat u informatie achterhoudt over de manier waarop uw reis werd georganiseerd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Zuid- en Centraal Somalië en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens de twee gehoren op de zetel van het CGVS, zijnde op 17/08/2015 en op 24/05/2016, nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van beide gehoren zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.2, p.19-20 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.12-13 en 18).

Tijdens het eerste gehoor bleef u ook na confrontatie met uw gebrekkige kennis over Somalië vasthouden aan uw beweerde verblijfplaatsen voor uw aankomst in België (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.19-20). Tijdens het tweede gehoor dat werd georganiseerd op het CGVS werd er opnieuw op gewezen dat uw verklaringen over Somalië te kort schieten. Er werd herhaald dat indien u niet uitlegt

waar en in welke omstandigheden u gedurende de laatste periode vóór uw komst naar België werkelijk hebt verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin uw nood aan bescherming aannemelijk maakt. U kwam evenwel niet verder dan te zweren de waarheid te hebben verteld (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.12). U werd tijdens de pauze de tijd gegeven te overleggen met uw advocaat en voogd maar wanneer u na de pauze werd gevraagd of u van elders afkomstig bent en/of u elders lang(er) hebt gewoond dan u tot dan had aangegeven, bleef u vasthouden aan uw verklaringen (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.12-13). Op het einde van het tweede gehoor werd er nogmaals gewezen op de twijfels betreffende uw nationaliteit en verblijfplaats(en) voor uw aankomst in België. U kwam niet verder dan te herhalen dat u in Balcad bent geboren (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.18). U gaf geen aanwijzing van een andere nationaliteit. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De kopie van het medisch attest waarin wordt aangegeven dat u littekens hebt op uw lichaam, de foto die u hebt getoond op uw gsm tijdens het eerste gehoor van u en andere asielzoekers op de boot die voer tussen Libië en Italië en de foto van de huidaandoening die u hebt opgelopen in Libië (gehoorverslag 17/08/2015, p.11-12), zijn niet van dien aard bovenstaande vaststellingen over uw beweerde nationaliteit, herkomst en afgelegde parcours vóór uw aankomst in België, te veranderen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt:

“a) Verzoeker heeft steeds zijn volledige medewerking verleend aan het onderzoek van zijn aanvraag en de gevraagde informatie verstrekt. Documenten betreffende zijn identiteit kan verzoeker logischerwijze niet bijbrengen. Hij was amper 7 jaar oud toen hij Somalië verlaten heeft en is daarna nooit nog naar zijn geboorteland teruggekeerd. Van bij zijn vlucht naar het vluchtelingenkamp in Aw-barre heeft hij nooit nog enig contact gehad met zijn moeder, broers of zuster. Het is verder niet omdat zijn verklaringen moeilijk objectief verifieerbaar zijn, dat zijn verklaringen niet correct zouden zijn.

b) Verzoeker zou nalaten te bewijzen dat hij de Somalische nationaliteit bezit. Verweerster stelt de voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig te hebben bevraagd. Dat klopt. Er werd aan verzoeker gevraagd om details of gebeurtenissen naar voor te brengen, die hem hebben aangegrepen of hem minstens zijn bijgebleven. Verzoeker stelt zich terecht de vraag welke details/markante feiten een doorsnee mens zich nog herinnert van de periode voor zijn zevende levensjaar !? Zijn vader kan hij zich niet meer herinneren. Wel weet hij nog dat zijn moeder in Guri Ceel een theehuisje/restaurant uitbaatte en dat dit vlakbij het huis was waar hij woonde. Verzoeker ging veel om met de kinderen van zijn tante (langs moederszijde). Verzoeker herinnert zich enkel dat op bepaald ogenblik zijn moeder naar de markt was en dat er een conflict uitbrak toen hij aan het voetballen was met de kinderen van zijn tante. Hij is op een bepaald ogenblik zijn tante en haar twee kinderen achterna gerend, waaruit geconcludeerd mag worden dat het zeker niet de bedoeling was van zijn tante om verzoeker mee te nemen op hun vlucht naar Ethiopië.

c) Evenzeer is de gebrekkige kennis van het Somalische clansysteem en de Somalische geografie volkomen logisch. Verzoeker heeft tijdens zijn interview wel enkele subclans opgesomd, zoals Reer Hamar (een minderheidsgroep afkomstig uit Somalië) Gelet op zijn omzwervingen in Ethiopië, Libië en Soedan is het duidelijk dat zijn band met Somalië toch eerder beperkt is. Hij kent zelfs de hoofdstad Mogadishu of de Somali-naam voor deze stad niet ! Een en ander is volkomen begrijpelijk : het grootste deel van zijn leven bracht hij elders door. Dit gegeven gaat in de beoordeling van de asielaanvraag door verweerder voor een groot stuk "de mist in". Beklemtonen Wij ook dat verzoeker nooit enig onderwijs genoten heeft, noch in Ethiopië (vluchtelingenkamp), noch in een ander land. Zijn tante, Sarah Aw Adan Mohamud heeft hem in Aw Barre nooit geregistreerd. Verzoeker spreekt van een organisatie SOA, die mensen registreren. De eigen kinderen van zijn tante mochten wel naar school gaan (ARA-school). Hij moest van zijn tante gaan werken als schoenpoetser en het geld dat hij hiermee verdiende, (3 of 4 bir) afgeven. Aangezien hij niet geregistreerd stond, had hij zelfs geen toegang tot basisvoorzieningen als water (om zich te wassen). Verzoeker werkte bij zone 1, de jongen van wie hij de (poets)producten aankocht, verbleef in zone 3.

d) Wat verzoeker wel duidelijk is geworden, is dat zijn clan of minderheidsgroep Gabooye gediscrimineerd werd in Somalië. Zij werden als waardeloos bestempeld. Verzoekers moeder baatte een thee-shop uit in Guri Ceel, maar werd vaak niet betaald door de eigenaar/opdrachtgever. Dezelfde discriminatie heeft verzoeker in het vluchtelingenkamp van Aw-Barre ervaren. Wanneer hij schoenen herstelde, weigerden sommige landgenoten te betalen en spuwden op hem. Tijdens zijn beide interviews heeft verzoeker ook gesitueerd waar het vluchtelingenkamp van Aw-Barre ongeveer gelegen is en namen genoemd van andere vluchtelingenkampen in Ethiopië. Verzoeker heeft ook verklaard dat hij vanuit het vluchtelingenkamp van Aw-Barre de in Somaliland gelegen steden Borama en Gebiley heeft bezocht en dat hij onderweg daarnaartoe kleine dorpen passeerde aan de grens. Uit het vluchtrelaas is bovendien ook duidelijk geworden dat het niet de bedoeling was van verzoekers tante om hem mee te nemen op hun vlucht naar Aw-Barre. De enige reden die verzoeker kan bedenken waarom zijn tante hem in het vluchtelingenkamp niet wilde of liet registreren, is dat verzoeker op die manier verstoken bleef van onderwijs en zij verzoeker er de ganse dag op uit kon sturen om voor het gezin te gaan werken als schoenenpoetser.

e) Verweerder acht het voorts ongeloofwaardig dat hij tijdens zijn reis naar Europa nooit geld zou hebben moeten betalen en regelmatig zou zijn geholpen door 'barmhartige personen'. Verzoeker herhaalt dat hij aanvankelijk en bij zijn vertrek uit het vluchtelingenkamp van Aw-Barre wel geld bij elkaar had gespaard. Met dit geld heeft hij zijn transport naar Addis Abeba betaald. Na zijn vrijlating uit de gevangenis van Adis Abeba is verzoeker een Somaliër tegengekomen in de wijk Boli Makahil. Het betrof een mensensmokkelaar, genaamd Maqafa, die het plan had om verzoeker als slaaf te verkopen aan een Soedanees. De Somalische man wilde verzoeker als koopwaar verkopen, hij handelde absoluut niet uit barmhartigheid zoals verweerder het tracht voor te stellen. Hetzelfde geld voor de Soedanese Arabier voor wie hij meer dan 6 maanden als geitenhoeder heeft gewerkt."

Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt:

"Het CGVS stelt dat verzoeker niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij afkomstig is uit Zuid- en Centraal Somalië en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Als bewijs van zijn Somalische nationaliteit brengt verzoeker een afschrift van een geboorteakte/uittreksel uit de geboorteakte, afgeleverd op datum van 19 juni 2016 door de lokale autoriteiten (burgemeester) van Mogadishu. Verzoeker zal trachten om het origineel van dit document in de loop van de procedure bij te brengen."

Voorts voert verzoeker de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Hij betoogt:

"Bij onderzoek van de bestreden beslissing lijkt het er sterk op dat de volledige aandacht van de dossierverantwoordelijke van verweerder is uitgegaan naar een onderzoek van de geografische kennis van het land van herkomst / de kennis van de districten en het systeem van de clans dat belangrijk is voor de machtsverdeling in Somalië. Er werd onvoldoende gepeild naar de essentiële elementen van het vluchtverhaal, nl. de detentie die hij moest ondergaan omwille van zijn illegale verblijf, de omstandigheden van zijn verblijf in gevangenschap etc. Het kan verder ook niet ter discussie staan dat verzoeker wel degelijk diverse informatie/details heeft verstrekt tgv. de beide interviews die onmogelijk uit het hoofd geleerd kunnen zijn en die alles bij elkaar minstens een heel sterk vermoeden creëren dat verzoeker wel degelijk afkomstig is uit de regio en het land van welk hij voorhoudt de nationaliteit te bezitten. Tijdens het tweede interview (na de onderbreking) heeft verzoeker vertelt wat hij zich nog kon

herinneren van het dagelijkse leven in Guri Ceel. Zo haalde hij aan dat zij water gingen halen bij de bron. Zij aten voornamelijk rijst en zachte pannenkoeken. Verzoeker vertelt hoe hij als toeschouwer keek wanneer andere personen hun vee ("life stock") verkochten. Het gezin van verzoeker zelf bezat geen vee. Zij smeekten om de koeien te mogen melken. Verzoeker vermeldt dat het iedere vrijdag 'happy time' was. De mensen droegen dan witte kledij, zij vergaten hun twistpunten en de melk was die dag gratis. Vanuit zijn periode in Belcad herinnert verzoeker zich dat er vrachtwagens rondreden met mango's. Gevraagd of hij zich kan herinneren wanneer Al Shabaab de regio van Guri Ceel inpalmde heeft verzoeker geantwoord dat dit volgens hem in 2008 moet geweest zijn. Hij beschrijft hoe mensen met lange truien of met een verkeerd kapsel gedood werden en dat jonge mensen verplicht werden om zich bij hen aan te sluiten. Gelet op de door verzoeker hierboven ontwikkelde argumenten kon het CGVS in redelijkheid niet komen tot de door haar genomen beslissing. De in het dossier voorhanden zijnde feitelijke gegevens zijn onvoldoende motivatie voor de door verweerster genomen beslissing. Gelet op het voorgaande, is het wel degelijk aangetoond dat verzoeker uit Somalië afkomstig is en bestaat er in hoofde van dhr. Ibrahim Mohamud Amin wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing van het CGVS dd. 15.06.2016 worden aangehaald, doen hieraan geen afbreuk. In ondergeschikte orde bestaan er wel degelijk zwaarwegende motieven om aan te nemen dat, wanneer dhr. Ibrahim Mohamud Amin naar zijn land van herkomst (Somalië) zou terugkeren, zij een reëel risico loopt op ernstige schade. Verzoeker vreest volkomen terecht dat hij in geval van een gedwongen terugkeer, verplicht zou worden om zich bij Al Shabaab aan te sluiten en dat wanneer hij dit zou weigeren een serieus risico loopt om door hen vermoord te worden. De argumenten die in de bestreden beslissing van het CGVS dd. 15.06.2016 worden aangehaald, situeren zich haast uitsluitend op het vlak van het bewijs van de nationaliteit of de twijfel/opgeworpen onzekerheid hieromtrent. In de motivering wordt onvoldoende ingegaan op de geloofwaardigheid van het verhaal omtrent de langdurige detentie(s)."

2.1.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.1.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde recente Somalische herkomst en nationaliteit van verzoeker. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn leeftijd (ii) hij een gebrekkige kennis heeft van het Somalische clansysteem (iii) hij nog nooit gehoord bleek te hebben van Galgaduud of Dusa Mareb, de provincie en het district waarin Guri Ceel is gelegen (iv) hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de situatie na zijn vlucht uit Somalië en over de mishandelingen door zijn tante (v) hij incoherente verklaringen aflegde over de verdere reisroute. Voorts stelde de commissaris-generaal tweemaal vast dat verzoeker door ontwijkende antwoorden of incoherente verklaringen informatie achterhoudt.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk

heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van de verzoekende partij voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. Vooreerst wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Voorts en naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In casu dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van de verzoekende partij voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. De Raad stelt vast dat verzoeker het motief aangaande zijn leeftijd ongemoeid laat. Hij komt niet verder dan het tegenstrijdige betoog dat hij geen documenten betreffende zijn identiteit kan bijbrengen (eerste middel) en dat als bewijs van zijn Somalische nationaliteit een afschrift van een geboorteakte/uitreksel uit de geboorteakte bijbrengt, afgeleverd op datum van 19 juni 2016 door de lokale autoriteiten (burgemeester) van Mogadishu (tweede middel). Hiermee weerlegt verzoeker volgend motief niet: *“Vooreerst dient erop gewezen te worden dat u op 12 mei 2015 voor de Belgische asieldiensten verklaarde geboren te zijn op 10 januari 2002 en aldus 13 jaar oud te zijn. Op basis van het in opdracht van de dienst Voogdij uitgevoerde medisch onderzoek door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie, is besloten dat u op 2 juni 2015 een leeftijd had van ongeveer 17 jaar met een standaarddeviatie van 1*

jaar en dat u aldus ouder was dan de opgegeven leeftijd. In overeenstemming met bovenstaande elementen veranderde de dienst Voogdij uw geboortedatum naar 2 juni 1999. Op het CGVS hield u vast aan uw 13-jarige leeftijd bij aankomst hier (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.7). Wanneer stap voor stap werd overlopen waar u allemaal hebt verbleven vóór uw aankomst in België, stelde u vooreerst dat u twee jaar oud was toen u bent vertrokken uit Balcad (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.5 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.3). Vervolgens zou u vier of vijf jaar in Guri Ceel hebben gewoond (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.6 en 14 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.4). Hierna hebt u één jaar in het vluchtelingenkamp Aw-Barre verbleven en één jaar in de gevangenis in Addis Abeba (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.8, 14 en 17 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.4). Verder hebt u 4 maanden vastgezet in Soedan en hebt u er zes maanden gewerkt voor een Soedanese Arabier (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14 en 24 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.5-6). U zat voorts een jaar à anderhalf jaar vast in de Sahara (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.6). Na uw vrijlating reisde u naar Libië waar u drie à vier weken op de boot wachtte die u naar Italië zou voeren (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.5 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.7). Ten slotte was u nog ongeveer een week in Italië en een week in Duitsland alvorens in België aan te komen (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.7). Hieruit afgeleid zou u ongeveer 12 jaar geweest zijn bij aankomst in België, wat min of meer overeenstemt met de door u verklaarde 13 jaar, maar geenszins te rijmen valt met uw vastgestelde 16-jarige leeftijd op het moment dat u uw asielaanvraag indiende. Deze incoherentie maakt dat u het Commissariaat-generaal geen volledig zicht biedt op uw levenssituatie voor uw aankomst hier en dat de door u vooropgestelde leeftijd van 7 jaar op het moment van uw vertrek uit Somalië (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.3-4 en p.7), in twijfel wordt getrokken. U hierop gewezen tijdens het tweede gehoor dat werd georganiseerd, repliceerde u echter dat u niets wilt wijzigen aan uw verklaringen (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.7)."

Aangaande het bij het verzoekschrift gevoegde document stelt de Raad vast dat het een kopie betreft. Aan gekopieerde stukken kan geen bewijswaarde worden toegekend omdat ze makkelijk te vervalsen zijn. Bovendien moeten documenten beoordeeld worden in samenhang met de verklaringen en hebben derhalve slechts objectieve bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. In casu dient opgemerkt dat verzoeker tijdens een uitgebreid gehoor op het Commissariaat-generaal zijn Somalische nationaliteit en herkomst niet kon aantonen, waardoor aan de kopie van de geboorteakte die hij ter ondersteuning van deze nationaliteit en herkomst voorlegt, evenmin bewijswaarde kan gehecht worden.

Waar verzoeker de betwiste Somalische nationaliteit, de gebrekkige kennis van het clansysteem, de ongeloofwaardige verklaringen over de situatie na zijn vlucht uit Somalië, over de mishandelingen door zijn tante en de incoherente verklaringen over de verdere reisroute, verklaart door het feit dat hij maar zeven jaar oud was, slaagt hij er niet in afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waar de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt dat de ontwijkende antwoorden doen vermoeden dat verzoeker informatie achterhoudt voor het Commissariaat-generaal. De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige in voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter volharden in zijn verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, het minimaliseren van de vaststellingen van de bestreden beslissing en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van haar verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Zuid- en Centraal Somalië en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken.

De commissaris-generaal stelde vast dat verzoeker ontwijkende antwoorden geeft over de regio waar hij naar zijn eigen verklaring heeft verbleven. Volgend motief dienaangaande laat verzoeker ongemoeid: *"Verder dient erop gewezen te worden dat u nog nooit gehoord bleek te hebben van Galgaduud of Dusa Mareb, de provincie en het district waarin Guri Ceel is gelegen (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14-15). U kon voorts niet vertellen wat Abudwaq en El Bur zijn, naburige districten van Dusa Mareb, en u hebt evenmin gehoord van Ceel Dheere, een naburige stad van Guri Ceel (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.11). Gevraagd wat Belet Weyne u zegt, eveneens een naburig district van Dusa Mareb en*

de gelijknamige stad, kwam u niet verder dan te stellen dat u die naam in België hebt gehoord en dat er mensen zijn die hun interviews over Belet Weyne aan het voorbereiden waren (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.11). Ook over Mogadishu had u overigens pas in België voor het eerst horen spreken (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.10). De Shabelle en de Juba kende u niet, nochtans de twee belangrijkste rivieren in Somalië (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.14-15). Verder stelde u dat er een rivier stroomt door Guri Ceel (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.22), wat wordt tegengesproken door de kaart die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. Gevraagd van waar in Somalië de vluchtelingen in Aw-Barre afkomstig waren, stelde u dat ze van verschillende plaatsen in Somalië kwamen maar u kon niet vertellen van welke plaatsen (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.8-9). Gevraagd welke plaatsen in Guri Ceel u zou laten zien aan bezoekers, antwoordde u niets meer te weten (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.6). Gevraagd te vertellen waar uw woning was gelegen, hoe de omgeving eruit zag, repliceerde u dat er niets in de buurt was behalve gewone normale huizen (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.6). U gevraagd eender wat te vertellen over Guri Ceel, wat u zich maar kon herinneren, kwam u niet verder dan te stellen dat uw moeder een restaurantje had in Guri Ceel, niet ver van uw huis (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.6-7). Het CGVS houdt rekening met uw jonge leeftijd en verwacht niet dat u beschikt over een gedetailleerde geografische kennis, maar uw onwetendheid en uitermate beknopte verklaringen, roepen wel ernstige vragen op. Te meer daar u het Commissariaat-generaal wel kon vertellen dat u vanuit Aw-Barre de in Somaliland gelegen steden Borama en Gebiley zou hebben bezocht (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.13-14), terwijl u niets afwist over Guri Ceel, van waar u – volgens uw verklaringen – een jaar eerder was vertrokken. Ter zake dient er nog opgemerkt te worden dat wanneer u werd gevraagd of u onderweg van Borama naar Gebiley nog andere plaatsen tegenkwam, u verklaarde dat er kleine dorpen liggen aan de grens met Hargeisa om daarna te vragen wat Hargeisa is (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.14). U erop wijzend dat ú Hargeisa – de hoofdstad van Somaliland – hebt genoemd, antwoordde u naast de kwestie dat als je van Aw-Barre naar Borama gaat, de winkels naast de grens zijn gelegen (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.14). Gevraagd of u Hargeisa kent, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.14). Gevraagd waarom u dan begon over Hargeisa, stelde u Hargeisa niet te hebben genoemd (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.14)."

De commissaris-generaal stelde vast dat verzoeker incoherente verklaringen aflegt over de reisroute. Volgend motief dienaangaande laat verzoeker ongemoeid: "Ook het verloop van uw verdere reisroute roept overigens vragen op. Zo zou u na uw vrijlating uit de gevangenis in Addis Abeba een Somalische man zijn tegengekomen die u kleren en schoenen gaf en u meenam naar Soedan (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.4-5). Hierbij dient de vraag gesteld te worden waarom deze man zich zonder tegenprestatie zou ontfemen over u. Wanneer u later was weggelopen van de Soedanese Arabier voor wie u – volgens uw verklaringen - zes maanden had gewerkt als geitenhoeder, kwam u zes jongens tegen die op weg waren naar Libië en zeiden dat u zich moest aansluiten bij hen en dat ze u zouden helpen (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4). U stelde dat ze lang moesten onderhandelen met de chauffeur en veel geld moest betalen voor u (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.16). Ook hier roept het vragen op dat deze jongens die u geenszins kende, u onder hun hoede zouden nemen en alles voor u zouden regelen. Wat betreft uw vasthouding in de Sahara, verklaarde u dat u na een jaar à anderhalf jaar uiteindelijk zonder te hebben betaald, werd vrijgelaten door de smokkelaar die u met de auto naar een centrum stuurde van waar de boot naar Italië zou vertrekken (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4, p.14 en p.18). Gevraagd waarom u niet moest betalen, antwoordde u dat u er slecht aan toe was in de Sahara, dat het niet lang had geduurd of u was overleden en dat hij misschien medelijden had met u (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.18). Het is echter bedenkelijk dat de smokkelaar die u meer dan een jaar onder erbarmelijke omstandigheden zou hebben vastgehouden, plots medelijden zou krijgen met u en er zelfs voor zou hebben gezorgd dat u zonder verdere problemen de plaats kon bereiken van waar u naar Italië zou kunnen reizen. Vervolgens verklaarde u zonder te betalen met de boot naar Italië te zijn gevaren (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4 en p.18 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.16). U beweerde dat er niet zoveel volk zat op de boot en dat ze daarom vijftig mensen die in dat centrum aan het wachten waren, op de boot hebben gezet en dat jullie daarom niets moesten betalen (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.16). Ook deze bewering, dat vijftig mensen geen geld moesten betalen aan de smokkelaar(s), is weinig aannemelijk. Verder stelde u dat u in het centrum in Libië een Somalisch meisje had ontmoet en dat zij uw verdere reisweg van Italië naar België heeft gefinancierd (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4-5 en p. 18 en gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.16). Dat u tijdens uw reis naar Europa nooit geld zou hebben moeten betalen en dat u steeds opnieuw werd geholpen door barmhartige personen, zet verder vraagtekens bij uw asielaanvraag en doet vermoeden dat u de werkelijke omstandigheden van uw reis verborgen wilt houden. Ter zake dient er nog opgemerkt te worden dat u tijdens uw eerste gehoor verklaarde dat u na aankomst in Italië werd ingedeeld bij de groep van

personen die ziek waren, waar het Somalisch meisje dat u had geholpen, werd ingedeeld bij de groep van gezonde personen maar dat jullie na een tijdje weer bij elkaar terechtkwamen (gehoorverslag CGVS 17/08/2015, p.4). Tijdens het tweede gehoor verklaarde u echter dat u samen met het meisje bij de groep van de zieken werd ingedeeld aangezien zij door u ook was ziek geworden (gehoorverslag CGVS 24/05/2016, p.16). Deze incoherentie bevestigt bovenstaande vermoeden dat u informatie achterhoudt over de manier waarop uw reis werd georganiseerd.”

De conclusie van de commissaris-generaal dat verzoeker door ontwijkende antwoorden of incoherente verklaringen informatie achterhoudt, vindt steun in het dossier. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de asielzoeker om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn asielaanvraag spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten. Hoger bleek echter dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor. Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert.

Waar verzoeker betoogt dat de argumenten die in de bestreden beslissing worden aangehaald, zich haast uitsluitend situeren op het vlak van het bewijs van de nationaliteit en dat in de motivering onvoldoende wordt ingegaan op de geloofwaardigheid van het verhaal omtrent de langdurige detentie, dient te worden herhaald dat gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door hem aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is.

2.2. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen. Doordat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert hij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. In zoverre de verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. De verzoekende partij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Gelet op het feit dat de verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Gelet op het voormelde toont de verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In casu maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

De twee middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

2.3. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC